

ואסרמן, כשכתבו על סיסמאותיהם, ואסרמן מסכן את קיומה של מדינת ישראל?"

פשוט מאוד: הם אמרו ליהודי ארצות-הברית, כי אם לא ילכו בתלם "הנצח" הרי תמיכתה של ארצות-הברית שלהם, של המיסים הנוצריים (הלי-בנים), של המפלגה הרפובליקאית, תיעלם. תמיכתם במדינת-ישראל ובממשלתה היא תמיכה על-תנאי, המות-נית בהתנהגות טובה.

במילים אחרות: יהודי ארצות-הברית הם בני-ערובה של אורחיה הנוצריים של המדינה. תושבי-ישראל הם אסירי-ציון של יהודי ארצות-הברית. במשך ארבעה ימים ארוכים ולילות משעממים של הוועידה הרפובליקאית, חזרו הגואמים על פיומן חיוור שנכתב על-ידי כותבי-נאומים מרושנים, ש"ג-שבר" לחלקים על-ידי מפקיטלוויזיה. כל מישפט סומן כרי שהקהל יוכל לצחוק, צייר-הוועידה יוכלו להריע כעדר-בהמות וקהל-הצופים בבית יוכל להגזיח אל המקרה, לקחת כוס-בירה וצלחת-פיצוצים, בעת המיועדת לפיר-סומת.

אפילו ללא עזרת מחשב מתוחכם, אפשר היה "לשבור" את שורת הני-אומים הארוכה ולמצוא, כי בכל נאום נאמרו מאות פעמים המילים "מיש-פחה", "אומה", "העם", "אמריקה", "ארצות-הברית", "ביטחון", "חופש", "דמוקרטיה", "עיתיד", "החלל"... הכל נצק בצווחות נוראות ובפאתוס משע-מם, בעזרת פעלולי אור וקול.

הדראמה שהתחוללה בוועידה הרי-מוקרטית — הדראמה האמיתית של מירוץ-החיים האמריקאי — לבנים, שחורים, עניים, מעמד בינוני, איגודים

מועמד ברש

בחפקיד משה, הסביא את הלוחות

מיקצועיים, מהגרים, עבדים משוח-רים, אדונים ו"עולים חרשים" — המאבק ההיסטורי שבין ג'סי ג'קסון, בן למישפחת עבדים ומנהיג השכבות המקופחות לבין המיסד המפלגתי הדמוקרטי הלבן — נערר לחלוטין בוועידתה של המפלגה השניה כחלל הענקי של "הסופר-דום" של ניו-אורליאנס. האולם הענקי לא התמלא במאבק מעמדי או אידיאולוגי. תידי-מורות, ליצנים, רקדנים בנוסח הדרום ומאות אלפי בלונים תפסו את מקומו של ויכוח פוליטי, מופלגתי, ציבורי, לאומי או בינלאומי.

לתוך החלל הריק והריקות הגוי-ראים האלה התנפצה השערוריה של דן

יגאל חומרקין:

איך להיות תועמלן בחירות ורוכל שואה מיזרחי

למען האמת, אלמלא ראיתי מו-דעה וולגארית זו, המזכירה ספק-מודעה של מישר-שידוכים, ס"פ-הזמנה לערב-כוכבים מיזרחי, לא הייתי זוכר את שמואלי. מה שעושה שמואלי (בעוונותי הרבים עבד גם אלצלי) בשטח העיצוב, אינו נוגע באמנות הפיסול ובאדריכלות. זהו משהו הדומה לגראפיקה שימו-שית תלת-מימדית.

יש בו מידה לא-מבוטלת של חוצפה. הוא מפסל לא-דע במרפ-קים. אפשר לאמר ששמואלי הוא לעיירות-הפיתוח ולישראל השניה (שהפכה לראשונה) מה שדליה מאירי היא להתיישבות העובדת, לגליל ולגולן.

צריך לסבול את אלה שסבלו ב-שואה. צריך לנשוך את הלשון ולא לאמר הכל, למרות שאני חולה מ-רוכלי-השואה התוקעים בי עיניים נוראות ועצובות ומכניסים בי רג-שות-אשם נוראים על שלא הייתי עומם שם. על שאיני יכול להאשים את העולם כולו שהוא שונא רק יהודים, וכל-כולו נגדנו.

אני שונא את הגרמנים על כי ירקו בפני העולם הנאור ושברו בי כל אשלייה שיש קשר בין תרבות והומאניזם.

קוויל, ילד-טוב-אינדיאנה, עם חשבון של 200 מיליון דולר ועבר מפוקפק של עריק-מלחמת-ז'אט-נאם. יותר מאשר תגלית סיפורו האישי של פטריוט מווייט, לאומן ודמגוג, גרמה שערר-ריית-המישמר-הלאומי, שאליה התגייס קוויל לשרות-קצין של שבוע בשנה, במשך שש שנים — לגילוי טפה נוסף מדברי הימים של שנות ה-60 המאוחרות בארצות-הברית. אמריקאים צעירים, לבנים ועשירים לא גוייסו לצבא ולא נשלחו אל שדות-הטבח בוויאטנאם, לאוס וקאמבודיה. הם הוצבו ב"תור" לגיוס אל "המישמר הלאומי" של מדינתם. רק שני גדודים מ"הצבא" הזה נשלחו למלחמה. 98 חיילים, מתוך 58 אלפי הקורבנות האמריקאים במלחמת ויאטנאם, היו משורות "המישמר הלאומי".

חמור במקום פיל

ה קונגרס היהודי האמריקאי פיר-סס בשבוע שעבר את מימצאיו על

המועצה המקומית שדרות
תחילת הוועדה

ערך הנצחת השואה מול העדפת האינטרס הצר

בעקבות נסיונות שעושים גורמים פוליטיים להפיק רווחים מכאבם של משפחות ניצולי שואה, תוך הפצת שקרים וסילוף העובדות, התכנסה הנהלת המועצה המקומית שדרות לדיון בנושא והבהרת העובדות.

להלן ההחלטות שנתקבלו

א. הנהלת המועצה דוחה את השימוש שעושים אינטרסנטים בתחיה ובליכוד בכאבם של ניצולי השואה.

ב. אותם גורמים ניסו לצייר תמונה שבה — כביכול — עובדי המועצה הסירו שלט הנושא את השם "מוריד הגיסאות" ובמקומו הציבו שלט חדש, כאשר האמת היא שמעולם לא הוצב שם שלט כזה.

ג. מליאת המועצה על כל סיעותיה החליטה ביום 8.3.88 להסיר שמות הרחובות ביישוב (עקב תלונות שהגיעו מצה"ל ומגורמים כטחוניים על קשיי התמצאות בשעת חירום), ובכלל זה רחוב להנצחת זכרם וגבורתם של לוחמי הגיסאות.

ד. בהמשך להחלטה זו, החליטה הנהלת המועצה להקים אנדרטה לזכר הרוגי השואה שתוצב בתחילת הרחוב. התכנון נמסר לפני כ-4 חודשים לפסל איציק שמואלי מעין הור, שכימים אלה סיים מלאכתו.

ה. אנו מכירים בעובדה כי גורמים בליכוד חוששים ממר עמיד פרץ ורואים בו מטרה לפגיעה, בכל דרך, אולם אנו מציעים להם לחפש דרכים מכובדות יותר וללא שימוש בנושאים אשר העם כולו מאוחד סביבם, וללא פגיעה בכבודו של שדרות, ובשם הטוב של תושביה.

ו. הנהלת המועצה נמנעה מבצוע פעולות העלולות להתפרש כחיסור-זיכור לקראת הבחירות וגרסה כי העיתוי המתאים לחנוכת האנדרטה והסרת הלוח מעל שם הרחוב הוא ערב יום הזכרון לשואה ולגבורה. אולם, עקב

ההתרחשויות האחרונות והמעשים המכוערים של אנשי הליכוד, הוחלט להתחיל מיד בבצוע עבודות הנחת האנדרטה וע"י כך למנוע מאותם גורמים אפלים לעורר מחלוקות מסוג זה בתוך עם ישראל.

רואה ושומע אותו ואת האנטוראג' שלו.

אז היזהר, בחור סימפאטי! אני שומע קולות של דויד לוי מגרונך. היה פחות דון ופחות פלסטק, היה אותנטי כפי שהיית לפני כמה ש-נים!

אני מסתכל במודעה שפורסמה מטעם המועצה המקומית שדרות, ובה איציק שמואלי כסמל תרבותי, עם דגם של מנגל על בסיס שיש,

לא מעניין אותי מה עשו גרמנים ליהודים, ומה עושים רוסים ליהודים. אותי מעניין מה שאמר רומן גארי: "לא מה שעשו גרמנים ליהודים, אלא מה שעשו בני-אדם לבני-אדם".

אני חוזר למועצת-שדרות ול-ראשי-המועצה הנחמד, עמיר פרץ, שהוא בן עדות-המיזרח הראשון במיצעד פיזמוני-המעריך. אני גר ליד בית מיפלגת-העבודה, ואני

אמריקה המרכזית, היו ל-לשון המאור ניים", שהמיסד היהודי שיחק בה, במשך יותר מ-20 שנים.

על הפיל הרפובליקאי ירכבו יהודים מעטים בלבד. מקס פישר, בן ה-80, שחתם על כמה מיכתבים ועצומות התומכות במשאומתן עם אש"ף ובי-הכרה בזכות הפלסטינים להגדרה עצמית, הוא אחד מהם, מתוך הרגל, כמוכן. עורכת-הדין ריטה האור, ש"היתה יו"ר ועדת יחסי-החוק של המיפ-לגה הרפובליקאית, נטשה את המיפ-לגה. היא פעילה עתה במרכז לשלום במיזרח התיכון של מיפלגת-העבודה, מפ"ם ור"ץ. מנהיגים יהודיים אחרים, כמו הסנאטור יעקב יעבץ, נפטרו. כסנאט י"ר כמה סנאטורים יהודים רפובליקאיים, שנבחרו בקולות של לא יהודים. הם ימניים מאוד, שמרניים וקשריהם עם המיסד היהודי מצטמם צמים ל"לובי" היהודי (הנקרא בסעות "לובי ישראלי") בושינגטון, המזרים לכל אחת מקופותיהם עשרות אלפי דולארים בכל שנה. בארי גולדוואטר, שהיה "ידיד ישראל" המובהק ביותר בעת שילטונם של לוי אשכול, גולדה

מאיר ויצחק רבין, חתם על מיכתב ליו"ר יורק טיימס. עם הסנאטור לשעבר והי מועמד לנשיאות ארצות-הברית מטעם המפלגה הדמוקרטית, ג'ורג' מק-אוור, בקריאה למשאומתן עם אש"ף ותמיכה בתוכניתו של בסאם אבר-שריף.

אם לא יחולו שערוריות חדשות, הפעם בצד ה"דמוקרטי" של המפה הפוליטית — תאבד המפלגה הרפוב-ליקאית את הבית הלבן. הפיל יישלח אל גדה-הימין הסמוך. היהודים יחפשו חיה אחרת לרכב עליה. החמור הדמר קרטי הוא היחיד בשטח למטרה זו.

יהודי ארצות-הברית ייאלצו לחזור אל מסורתם: להשתתף בתהליך הפר-ליטי הכלל-אמריקאי, להתמוגז מחדש בורם ה"ליברלי" (שהיה למילת-גנאי בפי כל הגואמים בוועידת ניו-אור-ליאנס) ותוך כדי כך, להסתגל לסדר-היום החדש של המפלגה: הסדר-ישראל-יכל העולם, וגם במרחב הישראלי הערבי והפניית המשאבים שיתפנו מתקציב-הביטחון אל הרווחה, החינוך והסעד, פיתוח תשתית כלכלית ותע-שייתית, בארצות-הברית עצמה.